

Provinserne. I København vil der altid blandt de Mænd, der egne sig til at vælges til Medlemmer af Sø- og Handelsretten, findes et større Antal, der ere stillede saaledes i økonomisk Henseende, at de uden Tab kunne udføre dette Hverv, til hvilket de derhos ikke beskiftes af Dvirgheden, men vælges af Medborgere, der utvivlsomt ved Valget ville tage Hensyn til vedkommendes personlige Forhold. Underledes er det i Provinserne; her ville de Mænd, som der vil kunne blive Spørgsmaal om at beskifte, kunne være Folk, der leve under smaa Forhold, og der vil ligefrem paaføres disse et økonomisk Tab, naar de skulle forsamme deres Forretninger og Næringsvej, for at varetage det dem paalagte specielle Ombud. Hertil kommer endvidere, at Mænd, der netop paa Grund af deres Sagkundskab nu jævnlig benyttes som Synsmænd i Haveritilsælde, berøbes Afdgangen hertil, naar de beskiftes som Sørætsmedlemmer, og de ville herved miste en Fortjeneste, der for de Fleste af dem er af ikke ringe Betydning. Tillige skal fremhæves, at Medlemmer af Sø- og Handelsretten i København ifølge Loven af 19de Februar 1861 § 5 i deres Funktionstid ere fritagne for alle personlige borgerlige Ombud, medens saadant ikke er foreslaaet for Sørætsmedlemmerne udenfor København, ligesom det heller ikke bør overses, at der efter Forslaget bliver et betydeligt Misforhold mellem de Medlemmer, der bo paa Landet, og dem, der bo i en Købstad. Endelig gøres opmærksom paa, at Mangelen af Dagpenge maa befrygtes at ville virke hæmmende for Lovens Udførelse i Praksis. De Banfeligheder, som der paa sine Steder er forbunden med at skaffe det fornødne Antal søyndige Medlemmer til Beje, forøges i en ikke ringe Grad, naar der kun i det særegne Tilsælde, at vedkommende skal give Møde over $\frac{1}{4}$ Mil fra den By eller det Sted, hvor han bor, udbetales Dagpenge. Ifølge Lovforslagets § 2 have de til Beskiftelsen kvalificerede Mænd Ret til i visse Tilsælde at aflaa at modtage Beskiftelse. Benyttelsen af denne Ret, der noget vil modvirkes ved Udbetaling af Dagpenge, kan efter Mindretallets Formening befrygtes at ville

medføre, at Loven paa sine Steder maasse slet ikke kan bringes i Anvendelse.

Mindretallet stiller derfor under Nr. 15 et Endringsforslag gaaende ud paa at yde Dagpenge til de beskiftede søyndige Medlemmer af Sørættens ogsaa udenfor de i Forslaget nævnte Tilsælde.

Udvalgets Flertal mener derimod, at det omspurgte Hverv udenfor, ligesom i København, bør betragtes som et Vres- og Tillidshverv, for hvilket der ikke skal ydes Betaling, og anser det derfor for rigtigst at blive staaende ved Forslagets Bestemmelser herom.

Til § 6.

Skøndt der her savnes en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes i Tilsælde af, at der er Uenighed om Dommen mellem Sørættens Medlemmer, har Udvalget dog ikke anset det fornødent at stille Forslag herom, idet de almindelige Regler om, hvad der i lignende Tilsælde gælder ved andre kollegialt sammensatte Retter, ogsaa uden nogen udtrykkelig Bestemmelse maa antages at gælde for de her omhandlede Sørætter.

Derimod er det blevet anset rigtigst i Lighed med Sø- og Handelsretslovens § 46 at foreslaa en Bestemmelse om, at Eksekution kan ske efter en Domsudskrift, uden at Aktsbeskrivelse er nødvendig.

Til § 7.

Da de i denne Paragraf foreskrebne Regler om, hvad der skal taagtages forinden Søforklarings Ophævelse, maa befrygtes at ville kunne foraarsage paagældende Skibe et uforholdsmæssigt Ophold, har Udvalget fundet det rigtigst af Hensyn til Skibsfartens Interesse at forsøge at fjerne denne Ulempe. Man har saaledes forment, at de i Sagen interesserede Personer, hvor Retten stammer, at Søforklarings Ophævelse ikke taaler at udsættes, ikke behøve at tilstævnes, medmindre det vides, at vedkommende eller hans Fuldmægtig er til Stede, i hvilket Fald disse da skulle tilstævnes med et af Retten bestemt Bærsel, der efter Omstændighederne kan være meget